

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/283/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318204913
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318204913.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: D. D., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt T. XXX, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 20. júna 2019, č.k. 17C/22/2018-122, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 17.2.2017 (podpísanou žalovanou 20.2.1917) a priznal žalovanej voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške mal rozhodnúť samostatným uznesením. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 551 ods. 1 a 2 OZ (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov k 20.2.2017), § 5a ZoOS (zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), čl. 8, čl. 15 ods. 1 a 2, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 191 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 17.2.2017 podľa ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur. Dňa 20.2.2017 bola uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy medzi stranami konania, z ktorej vyplývalo poučenie o dobrovoľnosti uzavretia tejto dohody, ďalej forma akou môže žalobkyňa odmietnuť jej uzavretie a dôsledky jej uzavretia. Uvedené sa nachádzalo v úvode zmluvných dojednaní, ktorému predchádza formulácia „text dohody si pred jej podpísaním pozorne prečítajte“. Súd prvej inštancie mal preto za preukázané, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá dobrovoľne, s možnosťou odmietnutia jej uzatvorenia a poučením o následkoch jej uzavretia, so všetkými náležitosťami podľa § 551 OZ, potrebnými pre platné uzatvorenie dohody. Pokiaľ si žalobkyňa pred podpisom dohodu riadne neprečítala a neoboznámila sa s jej obsahom, je to na jej ťarchu a takéto nedbalé konanie nemôže požívať právnu ochranu. Súd prvej inštancie dal do pozornosti odlišné stanovisko ústavného sudcu JUDr. Milana Lálíka, v náleze ÚS SR sp. zn. I.ÚS 547/2012, v ktorom poukázal na zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa, ktorý postup je v rozpore so zásadou rovnosti, ako aj ďalšími právnymi princípmi, ktoré by mali platiť aj pre spotrebiteľa. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalovanej, v ktorej žalovaná poukázala na legitímnosť dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu, ktorý nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený (ako napr. pri zabezpečovacom prevode

práva k nehnuteľnosti). Predformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a všeobecne všetkých spotrebiteľských vzťahov. Podľa nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. III.ÚS 372/2013 problém ochrany spotrebiteľa nespočíva v zákaze dojednaní pri typizácii právneho jednaní, alebo typizácie aplikácie práva, ale v možnosti spotrebiteľa riadne sa oboznámiť s takýmito zmluvnými dojednaniami, ich zreteľnom označení, formulácii a možnosti po zrelej úvahe ich akceptovať alebo odmietnuť (otázka informovania spotrebiteľa v predzmluvnej fáze). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola predložená vo forme samostatnej listiny s osobitným označením, ktorá bola žalobkyňou aj osobitne podpisovaná. Pri zachovaní priemernej obozretnosti a vnímavosti spotrebiteľa je vylúčené, aby si žalobkyňa neuvedomila, že ide o samostatný zmluvný dokument, ktorý nepredstavoval podmienku poskytnutia úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľ mohol po zrelej úvahe podpísť tento dokument odmietnuť. Dohoda o zrážkach zo mzdy je právny inštitút, ktorého regulácia je prísne upravená osobitnými predpismi. Zákon stanovuje, aká suma môže byť zrazená na základe výkonu zrážok a aká musí byť dlžníkovi ponechaná. Žiadne ustanovenie únijného práva neupravuje výkon zrážok a reguláciu tohto inštitútu sa ponecháva vnútroštátnemu zákonodarcovi. Dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňala aj všetky podmienky určené ZoSÚ (bola uzavretá na samostatnej listine, žalobkyňa nemusela dohodu uzavrieť a dohoda obsahuje i poučenie o dôsledkoch jej uzavretia). Ak žalobkyňa namietala nedojednanie obligatórných náležitostí spotrebiteľského úveru, konkrétne termín konečnej splatnosti úveru a výšku, počet i termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tieto náležitosti sú uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere (splátka istiny, úroku), ako aj termín konečnej splatnosti úveru 21.2.2021. Súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP je prípustná len v prípade, ak jej existenciu predpokladá osobitný predpis. Medzi osobitné predpisy patria ust. § 11 ods. 4 písm. d) ZoSÚ, podľa ktorého sa možno domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Dohoda o zrážkach zo mzdy však nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Žaloba bola preto zamietnutá ako nedôvodná. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého žalovanej, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v konaní neúspešnej.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie neprihliadal na charakter sporu, v ktorom žalobkyňa ako spotrebiteľ je slabšou stranou a prináleží jej ochrana, najmä podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Aj keď sa žalobkyňa súdneho procesu nezúčastnila, súd bol povinný z úradnej povinnosti preskúmať zmluvu, podrobiť ju súdnej kontrole, najmä s poukazom na únijné právo, osobitne vyššie označenú smernicu. Tým bolo odňaté žalobkyňi právo na súdnu ochranu. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je podľa názoru žalobkyne neplatná, nebola individuálne dojednaná a žalobkyňa ako spotrebiteľ ju nemala možnosť odmietnuť, inak by jej predmetný úver nebol poskytnutý. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu. Odvolanie žalobkyňa podala z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a podľa § 366 CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a bez svojej viny nemohli byť uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. K základným právam strany konania patrí aj právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Žalobkyňa poukázala na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a rozhodnutia Ústavného súdu SR, ďalej len „ÚS SR“, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ďalej len „NS SR“ sp. zn. 8 Sžo 122/2010. Žalobkyňa v dobrej viere podpísala formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemohla ovplyvniť a musela ju podpísať tak, ako jej bola predložená. Spotrebiteľ podpíše zmluvu v domnení, že ju vyhotovil profesionál a spláca úver, lebo si myslí, že je to správne. Spotrebiteľské zmluvy však majú veľké nedostatky a obsahujú neprijateľné a nekalé podmienky. Každá zmluva musí obsahovať štyri obligatórne náležitosti, a to presné určenie účastníkov zmluvy, presne určený predmet zmluvy (poskytnutú sumu úveru), presne určenú cenu zmluvy ako odplatu (pevnou sumou alebo splátkou, percento úrokovej sadzby krát počet splátok, pričom cena nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a nesmie byť úžernícka), čas zmluvy, dokedy presne trvá, a to dátum konečnej splatnosti (deň, mesiac, rok). S poukazom na § 43a a § 49a OZ je dodávateľ viazaný podpísaným návrhom, inak je zmluva neplatná. Poplatok za spracovanie je neprijateľnou podmienkou a

ak si ho dodávateľ zinkasoval z úveru, tak neposkytol spotrebiteľovi dohodnutý predmet zmluvy. Počas zmluvného vzťahu bola žalobkyňa dobromyseľná a verila, že dodávateľ, ktorý zmluvy vyhotovuje, jedná zodpovedne, čestne a dodržiava zákony SR a EÚ, a nepredpokladá sa, že môže použiť nekalé praktiky a neprijateľné podmienky, podľa OZ § 53 písm. g), h), k), o), p), r), t), u), v). Odvolávanie sa na všeobecné a obchodné podmienky je neúčinné, ak nie sú podpísané a neboli k dispozícii počas uzavretia zmluvy, na prečítanie a vysvetlenie. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámenie nemožno nazvať zákonné ale fiktívne, lebo právny poriadok ukladá dodávateľovi povinnosť oznámiť a doručiť do vlastných rúk v lehote 90 dní a zároveň vyzvať spotrebiteľa, že musí zaplatiť presnú sumu a zistiť, čo je dôvodom neplatenia, prípadne dohodnúť odloženie splátok. Ide o diskrimináciu z pozície silnejšieho dodávateľa. Nemôže obstať ani obviňovanie z nedodržiavania platobnej disciplíny. Dôkazné bremeno leží na dodávateľovi.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Z tvrdení žalobkyne nie sú zrejmé skutočnosti, pre ktoré by mal byť daný odvolací dôvod podľa § 365 písm. b), g), h) CSP. Od 1.4.2014 bola do ZoOS zavedená osobitná úprava týkajúca sa dohody o zrážkach zo mzdy, čo je potrebné chápať tak, že dohoda o zrážkach zo mzdy je prípustná, pričom je potrebné splniť osobitné podmienky pre jej uplatnenie. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13 uvádza, že ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu. Je teda zrejmé, že pri inom zabezpečovacom inštitúte, a to záložnom práve, Súdny dvor EÚ uviedol, že jeho mimosúdny výkon je prípustný. Rovnako uvedené platí aj pri inom zabezpečovacom inštitúte, a to dohode o zrážkach zo mzdy. Žalovaná poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 420/2014, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že k obrane spotrebiteľa, ktorý si neprečítal dokument, ktorý podpisoval, možno povedať, že stále platí stará rímska zásada „právo patrí bdelym, pozorným, ostrážitým, bedlivým“, ktorá vyžaduje, aby každý zachoval aspoň minimálnu mieru opatrnosti, ku ktorej určite patrí aj znalosť obsahu dokumentu šifrovaného vlastnou rukou. Pokiaľ takto žalovaná strana nekonala a neprečítala si dokument, ktorý podpísala, musí znášať dôsledky svojho konania. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky podmienky stanovené ZoOS. Zákonná úprava pritom nevyžaduje poučenie o možnosti odmietnuť uzavretie dohody písomnou formou. Žalovaná však z opatrnosti písomnú formu zvolila. Pripustenie tvrdení žalobkyne predstavuje popretie akejkoľvek právnej istoty žalovaného len preto, že má postavenie dodávateľa. Žalobkyňa nekonkretizuje svoje tvrdenia. Žalovaná popiera, že by úver nebol žalobkyni poskytnutý (v roku 2017 NBS ako kontrolný a dozorový orgán mala právomoc vykonávať úkony kontroly aj pod tzv. utajenou identitou), a teda už len z dôvodu právnej opatrnosti by žalovaná nepostupovala v rozpore s obsahom dohody o zrážkach zo mzdy.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu uviedla, že popiera skutkové tvrdenia protistrany a uvádza vlastné. Obchodný zástupca žalovanej tvrdil, že ak nepodpíše dohodu o zrážkach zo mzdy, úver jej nebude poskytnutý. Nemala možnosť od takejto dohody odstúpiť do štrnásť dní, keďže od obchodného zástupcu nikdy neobdržala vyhotovenie dohody o zrážkach zo mzdy. Dostala sa k nej až cez mzdovú účtovníčku po tom, čo jej začali vykonávať zrážky zo mzdy. Nebolo možné od dohody odstúpiť, pretože bola neplatná od počiatku. Neplatné právne úkony nemôžu vyvolať právne účinky. Žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru vo výške 3.000 eur. Žalovaná mala poskytnúť podľa zmluvy sumu 3.000 eur, avšak v deň podpisu zmluvy si uplatnila spracovateľský poplatok, resp. poplatok za poskytnutie úveru z účtu spotrebiteľa. Čiastka úveru označená v zmluve ako spracovateľský poplatok, bola v rozpore so zákonom zúčtovaná na ťarchu žalobkyne, pretože spracovateľský poplatok je jednou z neprijateľných podmienok (zaväzuje spotrebiteľa k plneniu za výlučne administratívnu agendu a jedná sa o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré nie sú mu po materiálnej stránke dodané a slúžia výlučne záujmom dodávateľa). Suma 3.000 eur nebola žalobkyni ako spotrebiteľovi nikdy poskytnutá, teda nebol dodržaný predmet zmluvy ako jedna z podstatných náležitostí. Žalobkyňa poukázala na ust. § 54 ods. 1 OZ, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/53/2015, týkajúce sa prednostnej aplikácie ustanovení OZ v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých právnych inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy) na vzťahy týkajúce sa spotrebiteľa. V tomto úverovom vzťahu zlyhala odborná starostlivosť zo strany banky s poukazom

na § 2 písm. u) ZoOS. Žalobkyňu nikto nenútil k tomu, aby zmluvu uzatvorila, všetky podmienky však mali byť vysvetlené tak, ako to ukladá zákon.

5. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne poukázala na obsahovú stránku dohody o zrážkach zo mzdy, z ktorej jednoznačne vyplývajú informácie o dobrovoľnosti uzavretia danej dohody, o dôsledkoch jej uzavretia a tiež o spôsobe, akým je možné ju odmietnuť. Opätovne poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 420/2014. Popierala tvrdenie žalobkyne, že jej bola poskytnutá nižšia suma, ako bola suma 3.000 eur uvedená v úverovej zmluve. Žalobkyňa svoje tvrdenie nepreukázala (predložením výpisu zo svojho bankového účtu) a s poukazom na údaje o prehľade platieb veriteľovi, označila žalovaná tvrdenia žalobkyne za nedôvodné. Žalobkyňi bola vyplatená suma 3.000 eur 20.2.2017. Žalovaná si žiadnym spôsobom nezapočítala žalobkyňou uvádzaný spracovateľský poplatok. V súvislosti s týmto poplatkom popiera žalovaná všetky tvrdenia žalobkyne, poukazujúc na nepreukázanie pravdivosť jej tvrdenia. V prípade pochybností je možné uvedené údaje overiť priamo v banke, ktorá vedie konkrétny účet.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedla, že v podanej žalobe na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy sa nachádzajú všetky skutočnosti opodstatňujúce hmotnoprávny nárok vo veci samej. Predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. K neprijateľným podmienkam, ktoré neboli individuálne dojednané, žalobkyňa uviedla, že sú nimi poplatky za vedenie úverového účtu, dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská doložka, ako aj absencia adresy veriteľa, na ktorej si spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu či sťažnosť. V úverových vzťahoch zlyhala odborná starostlivosť zo strany dodávateľa, čiže žalovanej, s poukazom na ust. § 2 písm. u) ZoOS (ktorou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti). Podľa § 11 ods. 2 ZoOS ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dohodu o zrážkach zo mzdy dal žalobkyňi obchodný zástupca žalovanej podpísať bez toho, aby ju mohla prečítať, pripomenkovať a neobdržala ani kópiu tejto dohody.

7. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

8. Žalobkyňa v odvolaní namietala predovšetkým neposkytnutie súdnej ochrany z dôvodu nepodrobenia spotrebiteľskej zmluvy obligatórnej súdnej kontrole (z úradnej povinnosti), s poukazom na smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, keďže žalobkyňa je ako spotrebiteľ slabšou stranou v spore. Súd prvej inštancie dohodu o zrážkach zo mzdy posudzoval z hľadiska zabezpečovacieho prostriedku, zakladajúceho oprávnenie (legitimitu) pre postup žalovanej ako veriteľa vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobkyne. Na základe vykonaného dokazovania dospel k správneému záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená osobitne na samostatnej listine (nie ako súčasť formulárovej úverovej zmluvy) s poučením o dôsledkoch jej uzavretia spotrebiteľom, ktorý mal možnosť odmietnuť jej uzatvorenie.

9. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a právna úprava nevyučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy. Presadzovanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy bez ingerencie súdu (priamo) je však možné len za predpokladu rešpektovania ochrany spotrebiteľa, vyplývajúcej práve z ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) ZoOS. Podľa tohto ustanovenia je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako spôsob zabezpečenia záväzku bola teda prípustná len za predpokladu splnenia uvedených kumulatívnych podmienok.

10. Z dohody o zrážkach zo mzdy, uzavretej stranami konania vyplýva, že pred samotnými dojednaniami v dohode je zvýraznené upozornenie o pozorom prečítaní textu dohody pred jej podpísaním. V prvom bode dohody sa uvádza, že dlžník si je vedomý, že uzavretie tejto dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo poskytnutia úveru. Spoločnosť vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo poskytnutia úveru. V bode II. dohody sa ďalej uvádza, že dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše (text je odlíšený zvýrazneným písmom), pričom dlžník podpisom na tejto dohode potvrdzuje záujem uzavrieť dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia záväzkov voči veriteľovi s tým, že z jeho mzdy budú vykonávané zrážky zo mzdy v dohodnutej výške a tie priamo poukazované veriteľovi. V bode III. je zvýrazneným písmom označené poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy (dôsledkom uzavretia dohody je možnosť spoločnosti predložiť túto dohodu zamestnávateľovi dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy alebo iného príjmu, vo výške uvedenej v čl. V. dohody). Uzavretím dohody vzniká dlžníkovi povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy v dohodnutej výške, a to až do úplného splatenia pohľadávok spoločnosti, prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú. Zrážky zo mzdy sa vykonávajú bez toho, aby bolo na ich vykonávanie potrebné súdne rozhodnutie alebo rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky spoločnosti. Vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním spoločnosti dochádza k postupnému splácaniu pohľadávok. V bode IV. dohody je označená zmluva o spotrebiteľskom úvere s uvedením konkrétnej výšky poskytnutého úveru vo výške 3.000 eur, ako aj s uvedením výšky príslušenstva úveru v podobe úrokov (1.434,72 eur). Pohľadávka zabezpečovaná touto dohodou je tvorená aj náhradou poistného vo výške 28,65 eur mesačne. V bode V. dohody sa uvádza aj konkrétna výška zrážok, ktoré majú byť na základe danej dohody vykonávané (121,04 eur).

11. Bolo preto preukázané, že dohoda o zrážkach zo mzdy má formu osobitnej listiny, je odčlenená od ostatných zmluvných dojednaní. Z obsahu tejto dohody tiež vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola poučená o dôsledkoch jej uzavretia a mala možnosť dohodu odmietnuť. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak spĺňala zákonné požiadavky obsiahnuté v ustanovení § 5a ods. 1 písm. a) ZoOS.

12. V bode IV. dohody je špecifikovaná konkrétnym číslom, výškou poskytnutého úveru aj zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako aj výškou príslušenstva predstavujúceho úroky vo 1.434,72 eur, ktorú celkovú sumu 4.434,72 eur dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje (spolu s dohodnutou výškou platby poistného vo výške 28,65 eur mesačne, po dobu 48 mesiacov t. j. 1.375,20 eur). V bode V. tejto dohody o zrážkach je uvádzaná tiež konkrétna výška zrážok 121,04 eur mesačne (zodpovedajúca dohodnutej výške mesačných splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere 92,39 eur, spolu s dohodnutou platbou poistného 28,65).

13. Rozhodujúce z hľadiska naplnenia predpokladov splnenia kumulatívnych podmienok prípustnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ako spôsobu zabezpečenia záväzku, bolo teda formálne odčlenenie danej dohody od všetkých ostatných zmluvných dojednaní, uzavretie tejto dohody vo forme osobitnej listiny so samostatnými podpismi strán konania, ako i dátumom jej podpísania. Obsah predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy bol koncipovaný jednoznačne a jasne, ako prostriedok nielen zabezpečenia, ale aj splnenia záväzkov žalobkyne ako dlžníčky voči žalovanej ako veriteľovi (bod II.). Zdôraznením možnosti odmietnuť uzavretie tejto dohody v bod II. a tiež v ďalšom texte dohody (bod I.), je vyjadrená skutočnosť, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nie je podmienkou uzavretia hlavného zmluvného vzťahu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo samotného poskytnutia úveru. Rovnako významné je aj poučenie o charaktere takejto dohody a dôsledkoch jej uzavretia (bod III.), z ktorého muselo byť žalobkyni zrejmé, aký právny úkon podpisuje (vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním veriteľovi dochádza k postupnému reálnemu splácaniu pohľadávky veriteľa). Zo znenia danej dohody o zrážkach zo mzdy nevyplývajú žiadne následky, majúce vplyv na dohodnutý spotrebiteľský úverový vzťah. Hoci spotrebiteľovi prislúcha osobitná právna ochrana, tá však neznamená, že spotrebiteľa zbaví požiadavky dodržať aspoň základné zásady opatrnosti, prečítaním textu právneho úkonu, ku ktorému pristúpil a ktorý podpísal.

14. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa zákonom stanovené podmienky podľa ustanovenia § 551 OZ a ust. § 5a ods. 1 písm. a) ZoOS. Zo žiadosti žalovanej o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 5.4.2017, adresovanej zamestnávateľovi žalobkyne, je zrejmé, že žalovaná nestanovila výšku zabezpečovanej pohľadávky svojvoľne (na základe

svojej subjektívnej predstavy), ale na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej stranami konania, vychádzajúc z tam vyčíslenej celkovej čiastky, ktorú sa podľa tejto úverovej zmluvy zaviazala žalobkyňa zaplatiť (4.434,72 eur spolu s podľa zmluvy dohodnutou platbou poisťného vo výške 28,65 eur mesačne po dobu 48 mesiacov, t.j. 1.375,20 eur, teda 5.809,92 eur, po odpočítaní zaplatenej splátky 120 eur, celkový dlh predstavoval 5.689,92 eur a 0,01 eur označený ako záväzok klienta za omeškanie). Žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie nepopierala výšku dohodnutého úveru, ako ani celkovú čiastku, ktorú sa zaviazala žalovanej vrátiť, vrátane výšky dohodnutej mesačnej splátky. Nebolo tak preukázané, že žalovaná zneužíva výkon práva a postupuje v rozpore s tým, čo bolo medzi účastníkmi záväzkového vzťahu zmluvne dohodnuté.

15. Súdna prax dospela k záveru, že možnosť vymáhania plnení zo spotrebiteľských zmlúv mimosúdne, nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorá vyplýva z práva Európskej únie, a to za predpokladu, že príslušná právna úprava umožňuje zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa, resp. ju aspoň prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nezaťažuje. Uvedený záver vyplýval aj z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci Monika Kušionová proti SMART Capital, a. s., C 34/13 (v ktorom nebol deklarovaný rozpor slovenskej právnej úpravy mimosúdneho výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby s újnym právom). Je tiež potrebné vychádzať z platnej právnej úpravy, ktorá nevylučuje uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy aj so spotrebiteľom, za predpokladu splnenia zákonom stanovených podmienok (§ 5a ods. 1 písm. a) ZoOS). Zo znenia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj zo žiadosti žalovanej o vykonávanie zrážok zo mzdy adresovanej zamestnávateľovi nevyplyvalo, že dochádza k obchádzaniu skutočnej výšky pohľadávky, ktorú je žalobkyňa žalovanej dlžná. V prípade ak by došlo k vymáhaniu ďalších plnení, ktoré neboli vyčíslené v dohode o zrážkach zo mzdy (napr. v súvislosti so sankciami za omeškanie, ďalšími nákladmi a pod.), ktoré by mohli predstavovať plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, primeraným a účinným prostriedkom na zabránenie uplatňovania takýchto plnení žalovanou by bolo neodkladné opatrenie, zakazujúce pokračovanie v realizácii takýchto zrážok zo mzdy.

16. Už predchádzajúca súdna prax za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30.6.2016) dospela k záveru, že predbežným opatrením môže súd uložiť povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy podľa dohody o zrážkach zo mzdy, keď dôvodom môže byť nezvyšovanie prípadného preplatku nedôvodne vykonávaných zrážok (porov. R 47/1974). Tomu zodpovedá podľa ustanovení CSP neodkladné opatrenie proti postihu majetku žalobkyne zabrániť v pokračovaní vykonávania zrážok zo mzdy nad rámec peňažných nárokov veriteľa z poskytnutého úveru, t.j. iných peňažných nárokov, než boli vyčíslené v dohode o zrážkach zo mzdy (ak by boli zrážkami zo mzdy žalobkyne poukazované veriteľovi finančné prostriedky bezdôvodne, resp. vo vyššom rozsahu, než zákon dovoľuje a pod.). Je potrebné však uviesť, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v danom súdnom konaní sa týkal nároku vo veci samej, teda neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako takej, nie zamedzenia zrážok zo mzdy nad rámec zmluvných nárokov veriteľa.

17. Prioritne bolo potrebné vychádzať zo základnej požiadavky, že každá spotrebiteľská zmluva má vyjadrovať rešpekt k dodržiavaniu všeobecných zásad spotrebiteľského práva, a to náležitou obsahovou aj formálnou úpravou zmluvných podmienok, ktoré jednotlivo i vo svojom súhrne nenarušujú zmluvnú rovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Z predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy nevyplyvalo porušenie tejto základnej požiadavky.

18. Podľa čl. 3 bod 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Teda nestačí len samotná skutočnosť, že zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ale za nekalú sa považuje ak spôsobí nerovnováhu zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to značnú nerovnováhu. Nepochybne systém ochrany spotrebiteľa je nevyhnutný, pretože sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči dodávateľovi alebo poskytovateľovi služby z hľadiska vyjednávacej sily, tak aj úrovne informovanosti (porov. rozsudky Súdneho dvora Európskej únie C-470/12, Pohotovosť, C-26/13 Kásler a Káslerné Rábai). Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy, však vzhľadom na jej koncipovanie a samotné znenie nevyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolacia námietka žalobkyne poukazujúca na neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, v

dôsledku jej uzavretia v rozpore s úniijným právom (pre nepodrobenie dohody súdnej kontrole) nebola preto dôvodná.

19. Odvolacia námietka žalobkyne, spočívajúca len v tvrdení, že nemala možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, lebo inak by jej predmetný úver nebol poskytnutý, je v rozpore s tým, čo potvrdila svojim podpisom na samostatnej dohode o zrážkach zo mzdy, v ktorej bola výslovne upozornená na potrebu pozorného oboznámenia sa s textom dohody, najmä možnosťou odmietnuť uzavretie tejto dohody, ktorá nie je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj s poučením o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Realizáciou zrážok zo mzdy dochádza k splneniu záväzku žalobkyne, ktorý prevzal predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.2.2017 (platiť mesačne sumu 121,04 eur) za účelom úhrady dohodnutej sumy (4.434,72 eur a platieb poisťného 1.375,20 eur).

20. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy, alebo na inú zmluvu, o ktorej závisí (porov. článok 4 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách § 53 ods. 12 OZ). Preto poukaz žalobkyne na súdne rozhodnutia v ďalších iných prípadoch nemohol obstať, vzhľadom na individuálne okolnosti konkrétneho prípadu, predovšetkým formuláciu zmluvných dojednaní dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, určitosť konkrétnej výšky pohľadávky, ktorá má byť dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená, možnosť navyšovania výšky dohodnutých zrážok zo mzdy, a iné. Všeobecný zákaz neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je vyjadrený predovšetkým následkom značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ), pričom sa vyžaduje kvalifikovaná (značná) nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán. V posudzovanej veci však z vykonaného dokazovania nevyplýval záver, že zrážkami zo mzdy by došlo k bezdôvodnému postihnutiu majetku žalobkyne (vykonávaním zrážok zo mzdy vo vzťahu k poskytnutému úveru, ktorým sa zaviazala žalobkyňa vrátiť, ako aj príslušenstvu pohľadávky vo forme dohodnutých zmluvných úrokov).

21. Súd prvej inštancie sa podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia stotožnil s právnou argumentáciou žalovanej. Tá namietala žalobkyňou tvrdené nedojednanie obligatórnych náležitostí spotrebiteľského úveru, konkrétne termín konečnej splatnosti úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že všetky tieto náležitosti sú uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktoré tvrdenie preukázala predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.2.2017. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejماً výška pravidelnej mesačnej splátky úveru 92,39 eur, z toho splátka istiny úveru 62,50 eur a splátka úroku 29,89 eur, ako aj termín konečnej splatnosti úveru 21.2.2021. V bode 5 tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedený jednoznačne aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) 22,65%, ako aj priemernej hodnote RPMN (15,12%), tiež výška úrokovej sadzby úveru (20,69%). Z týchto údajov nevyplýva neprímerane vysoká odplata za poskytnutie úveru.

22. Vzhľadom na dlžnú pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenou dohodou o zrážkach zo mzdy, vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa žalobkyňa domáhala plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok alebo plnenia v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona.

23. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, čo jednoznačne vyplýva u ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/238/2008).

24. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamena ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04). Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil právne závery, ktoré primerane vysvetlil,

príčom jeho rozhodnutie nemožno hodnotiť ako svojvoľné a zasahujúce do práva na súdnu ochranu garantovaného Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými dohovormi.

25. Žalobkyňa všeobecne poukazovala, že spotrebiteľské zmluvy majú veľké nedostatky a obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Každá zmluva podľa názoru žalobkyne musí obsahovať štyri obligatórne náležitosti, a to presné určenie účastníkov zmluvy, predmetu zmluvy vrátane presnej výšky úveru, presne určenú cenu zmluvy ako odplatu, a to buď pevnou sumou alebo splátkou, výškou úrokovej sadzby a počtom splátok, pričom cena nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a úžernícka, čas trvania zmluvy a dátum konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok).

26. Z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že obsahovala všetky žalobkyňou označené obligatórne náležitosti, teda presné určenie zmluvných strán, predmet zmluvy (výšku poskytnutého 3.000 eur), odplatu 20,69 %, výšku úrokovej sadzby 20,69 %, počet splátok 48, pričom takto určená cena nie je v rozpore s dobrými mravmi, ako ani úžernícka. Čas trvania zmluvy bol určený vymedzením dátumu prvej splátky (21.3.2017), ako i dátumom konečnej splatnosti 21.2.2021.

27. Ďalšia odvolacia argumentácia žalobkyne spočívala v poukaze, že poplatok za spracovanie je neprijateľnou podmienkou a jeho inkasovaním z úveru nebol splnený dohodnutý predmet zmluvy. Je potrebné konštatovať, že takáto odvolacia argumentácia v podobe novej skutočnosti nebola prípustná, keďže neboli splnené zákonom stanovené podmienky podľa § 366 CSP (pre novoty v odvolacom konaní). Prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ani jeden z taxatívne vymedzených dôvodov použitia týchto novôt však nebol splnený. Keďže odvolací argument neuvedený v konaní pred súdom prvej inštancie, sa netýkal procesných podmienok, vylúčenia sudcu (nesprávneho obsadenia súdu), ako ani inej vady konania a skutočnosť týkajúca sa poplatku za spracovanie bola žalobkyňi známa od počiatku poskytnutia úveru, mohol byť uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie, a to až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej (§ 296 CSP), k čomu nedošlo. Vzhľadom k tomu, že odôvodnenie odvolania novými skutočnosťami a dôkazmi je zásadne limitované, nebolo možné v odvolacom konaní na uvedený argument žalobkyne prihliadať.

28. Rovnako tak všeobecne uvedený poukaz žalobkyne na neprijateľné zmluvné podmienky v ustanovení § 53 písm. g), h), k), o), p), r), t), u), v) OZ, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie, okrem toho, že predstavuje novoty, na ktoré nie je možné v odvolacom konaní prihliadať, predstavuje označenie príkladmo vymedzených neprijateľných podmienok v ustanovení právneho predpisu, bez akejkoľvek konkretizácie skutkového vymedzenia jednotlivých prípadov neprijateľných zmluvných podmienok. V posudzovanej veci však nebolo preukázané, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy sa žalobkyňa domáha plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok alebo vyplácania dlžnej sumy, ktorá by bola sporná (podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie).

29. Záverečná argumentácia žalobkyne v odvolaní týkajúca sa všeobecných a obchodných podmienok, upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, bola bez akéhokoľvek súvisu s predmetom sporu (určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy). Súčasne je potrebné uviesť, že žalobkyňa sa domáhala určovacej žaloby s poukazom na ochranu svojho práva pred neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V takomto prípade žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 písm. c) CSP, ale ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4 a 5, § 53a OZ, § 3 ods. 5 ZoOS). V prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 6 Cdo 127/2017).

30. Lehota na podanie odvolania neohraničuje len samotné podanie odvolania, ale aj vymedzenie obsahu odvolacieho konania (určenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda) a argumentáciu tvrdenej vadnosti rozhodnutia a konania, ktorému predchádzalo. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania tak nemožno rozširovať ani meniť odvolacie dôvody, ani navrhované dôkazy (porov. Števec, M., Ficová, S.,

Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: CH BECK, 2016, 1241 s.).

31. Z dôvodu, že odvolací súd bol viazaný dôvodmi odvolania, t.j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť podľa § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: CH BECK, 2016, 1269 s.). Odvolací súd preto nemohol prihliadať na dôvody odvolania, ktoré uviedla žalobkyňa po podaní odvolania, v podaniach označených ako vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného zo dňa 15. októbra 2019 a vo vyjadrení žalobkyne k vyjadreniu žalovaného zo dňa 30. mája 2020 (jedinú výnimku predstavuje oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady týkajúce sa procesných podmienok konania, čo však nebol daný prípad), keďže odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP.

32. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania, priznaných žalovanej na základe ust. § 255 ods. 1 CSP, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná. Prislúchala jej preto náhrada trov konania voči žalobkyňi v konaní neúspešnej. Žalovanej tak bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

33. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola úspešná i v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP vznikol jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej bol preto voči žalobkyňi priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Osobitné dôvody pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu neboli zistené. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 2 CSP.

34. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.